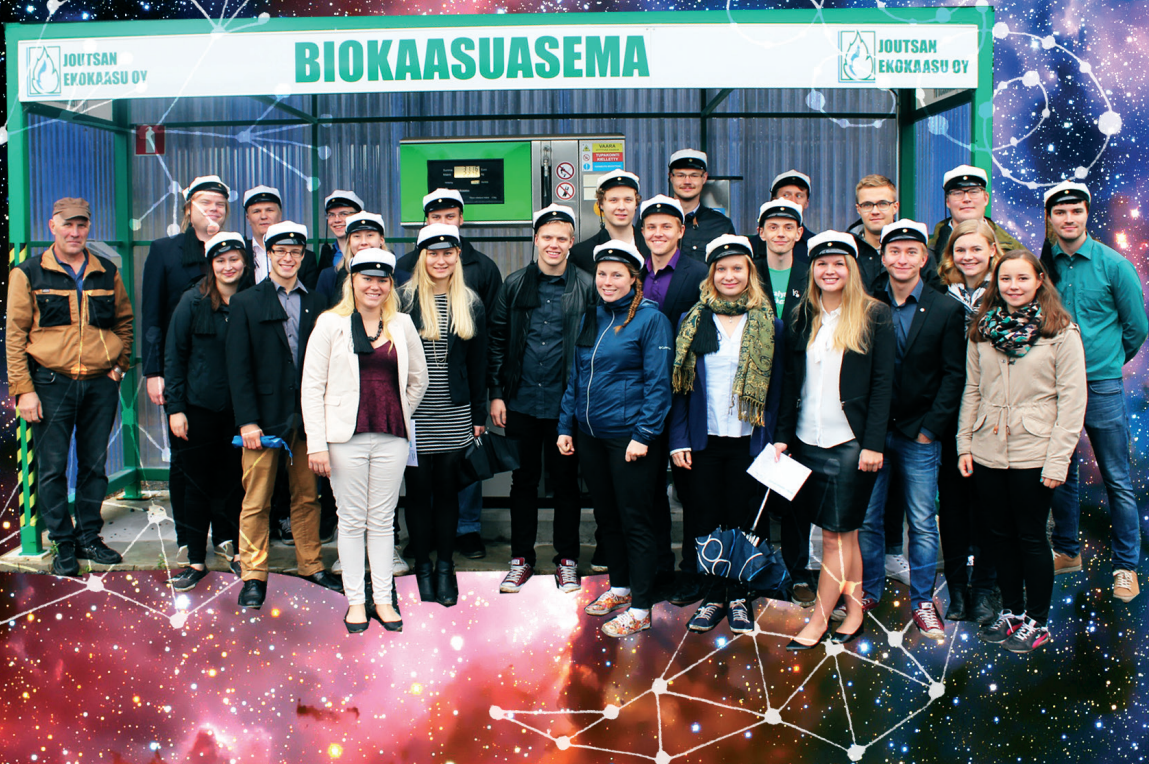

TISLE 4/2015

PÄÄTOIMITTAJALTA

Se on, se ei ole, se on, ei ole, se on moi!

Taas on aika julkaista uusi Tisle ja odottelen vielä täällä Maarilla toimittajien tekstejä. Voisin siis ajankuluksi raapustella tämänkin tekstin, jota toivottavasti kukaan ei taaskaan lue, sillä nyt kun syksy on taas iskenyt pahasti, kaamos on tulossa ja kaikki on huonosti, on aikaa pohtia diippejä. Tekee mieli vähän valittaa ja on se hyvä, että saan pitää tätä terapiapalsta.

Yksi minua jo pitkään vaivannut asia on Metro-kaupunkilehdessä toisella sivulla ilmestyvä kolumni. Kolumniin kirjoittavat pääasiassa lehden toimittajat, mutta viikottain myös lehden lukijat voivat kilpailla sadan euron palkkiosta ja saada tekstinsä julkaistua lehdessä. En tiedä lukeeko kolumnia kukaan muu kuin minä, mutta itselläni ne saavat aikaan suurta rasahtelua ja koko loppupäivä on pilalla. Kirjoittaja on aina joku lässyttäjätäti tai urheiluhullu ja teksti on sen mukaista. Eivätkä ne toimittajienkaan kirjoittamat jutut mitään nobeltasoa ole.

Suurin osa kolumnista käsittelee tyyliin karpäsiä tai kiekkoliigan kiinnostavuutta. Tai sitten jostain yksittäisestä uutisesta, kuten pyöräilijän kuolemasta, jaksetaan jauhaa useamman kolumnin verran eipäs-juupas-keskustelua ja tantat vaativat yksittäistapauksien takia koko kansalle pehmusteita perseen alle ja foliohattua pakolliseksi varusteeksi. Kaikesta jaksetaan keksiä jotain jauhettavaa ja argumentointi on yläasteikäisen tasoista tai sitten yritetään väkisin esittää huippujournalistia. Rasauttaa jo tämän pääkirjoituksen kirjoittaminen, kun luen Metron sivuilta kyseisiä lässytyksiä. Ja lukijoiden kommentit, eiiiiihhhhhh... Siellä käyvät ne Ilta-Sanomien kommentaattoreita "fiksummat" ihmiset kertomassa mielipiteitään. Riipasee syvästi. Elämäni suurin pelko on se, että Tisleen lukijat ajattelisivat teksteistäni samalla tavalla.

Nyt tuln kyllä itse todella pahalle tuulelle. :D Mietitäänpä vaihteeksi, mitkä asiat ovat tällä hetkellä hyvin.

... No en kyllä keksi yhtään mitään. Kiitos teille, Metro-lehden kolumnistit.

<3 Kia

PS. Tämä lehti ei ole avaruusteemainen.

SISÄLLYSLUETTELO

Päätoimittajalta	3
Sisällys	4
Reetan setit	5
AYY tahtoo sinut!	6
Tisle testaa vol. 89	7
Top 3 syksyn puuhat	8
Kotimaan pitkä 2015	10
Kandipäiväkirja	12
Norske Pojke Pete	14
Agenttina PJK:n KP:lla	16
Tisle testaa vol. 90	18
Juomankehitysjuuttu	19
Mikroluokat syynissä	20
Kommuunin kokeileva keittiö	24
Kusivirta	27
Neon Rave	28
NKK	29
Kemistit maailmalla vol. 2	32

TISLE 4/2015

Julkaisija Kemistikilta ry

Päätoimittaja

Kia Lehti

Toimittajat

Elina Honkanen
Maunu Häkkinen
Antti Karvanen
Mikko Laine
Marko Majaneva
Paavo Mälkönen
Artturi Ropponen
Eero Sääski

Kiitokset

Reetta Hassinen
Iiro Perttula
Susanne Lindholm
Ella Potka
Toni Heinilä
Rosa Nylén
Sakari Poikkimäki
Maarintalo
Mutsi

Taitto

Kia Lehti

Takakannen kuvat

Johan Kondratjeff

Palaute

tislelista@list.ayy.fi

Paino

Picaset Oy, 50 kpl

REETAN SETIT

Elämäni klikinsäästäjänä

Päätinpä bordellisen perjantai-illan kunniaksi analysoida Iltalehden luetuimpia uutisia. Koko Suomen luetuin Iltalehden uutinen kuului ”Muinainen taito tuo superorgasmin”. Ekan kapaleen jälkeen käy ilmi, että makuuhuoneen salatut aktit tuntuvat heikommalla rinnallisemman osapuolen väkivahvoista lantiopohjan lihaksista. Siis niistä, joilla vanhemmat naiset pidättävät pissaa. Siis niistä, joiden tärkeydestä naistenlehdissä on toivotettu Aatamin ajoista lähtien. Jutun kuvatekstinä ”Kävinpä lypsällä”. Tässä siis luetuin uutinen Iltalehdestä. Siis ”uutinen”.

Toiseksi luetuin otsikko oli ”Satu, 35: Olen strippari ja nautin työstäni”. Aha. Kolmanneksi luetuin uutinen oli ”Kaksoisolennot päätyivät vierekkäisille paikoille lentokoneessa”. Jutussa on kuva kahdesta punakasta irkkumiehestä, joilla on melko samanlainen parta. Silmät ovat kuitenkin ihan erilaiset ja tuolla toisella on isompi nenä.

Nuo kolme ”uutisotsikkoo” olivat siis Iltalehden luetuimmat uutiset. (Oli muuten rankkaa, aivoja syövyttää puuhaa tuo Iltalehden uutisten itse asian kaivaminen) Samaan aikaan kolmen ässän hallitus puuhaa pakkolakeja rikkomaan perustuslakeja ja ihmisoikeuksia, joista kukaan nyt tuskin välittää. Samaan aikaan Aalto-yliopistoa uhkaa vyönkiristys 20 miljoonalla eurolla, ja Puu2 ja sen uutukainen, yritysrahoitteinen Hubi tyhjennetään (onneksi, ei tarvitse enää kävellä niin kauas kandiluennolle) ja sinne muuttaa lukiolaisia. Samaan aikaan Teekkarihymniä muutetaan. Samaan aikaan Kemistikilta on täyttämässä 125 vuotta. Samaan aikaan maailma muuttuu, aina niin kuin ennenkin. Ja niin mekin.

Loppuun pumppuhenkinen Kuha.

Reetta

AYY TAHTOO SINUT!

Teksti: Rosa Nylén

Mitä sä aiot tehdä ensi vuonna? Hädin tuskin on tämän vuoden nakeista selvinnyt, kun seuraavan vuoden rekryt alkavat. Tulevan vuoden hommat tuntuvat vielä etäisiltä, kun nykyisessäkin tehtävässä on vielä viimeiset tapahtumat järjestettävänä, seuraajat hankittavana ja testamentit yms. jatkuvuuden takaavat hommat tehtävänä. Kilpailu vapaaehtoisista on välillä kovaakin, kun niin kerhot, ainejärjestöt, killat kuin ylioppilaskuntakin yrittää saada riveihinsä juuri ne parhaat tyypit.

Yksi AYY:n vahvuuksissa mahdollisuuksien tarjoajana on sen monipuolisuus – jokaiselle jotakin. Suurella toimijalla tehtäviä löytyy usealta eri toiminnan alalta: kulttuuri ja tapahtumat, perinnetoiminta, liikunta ja hyvinvointi, koulutuspolitiikka, talous, yritys-suhteet, asuminen, tilat, lehden toimittaminen, kansainvälinen toiminta. Koko vapaaehtoishommien kirjon voi tsekata tyhjentyvämmin osoitteessa ayy.fi/stop. Monipuolisuutensa lisäksi AYY tarjoaa energisen ja asiantuntevan ympäristön tehdä näitä tehtäviä, kun työkavereina on muiden vapaaehtoisten lisäksi myös osaavia työntekijöitä ja hommien tueksi hyvät puitteet ja resurssit.

Suurin osa rekryistä ajoittuu syksyyn, niin myös AYY:llä. Vuoden tulee kuitenkin muitakin mahdollisuuksia lähteä mukaan: Humans vs. Zombies –tapahtuman ja AYY:n vuosijuhlat järjestävät toimikunnat valitaan vasta ensi keväänä. Lisäksi erilaisiin tapahtumiin, kuten esimerkiksi Gravitaatioon ja Aalto Partyyn haetaan tekijöitä lyhyempiin pesteihin pitkin vuotta. Jos lukemalla ei usko, voi tulla myös Elisa Olohuoneella 10.11. järjestettävään Rekryiltan, jossa vapaaehtoiset saavat itse kertoa kokemuksistaan AYY:llä.

Mitä sä aiot tehdä ensi vuonna? Mä aion olla vapaaehtoinen, oo säkin.

TISLE TESTAA VOL. 89

Teksti: Kia Lehti / Kuva: Reeta Ojala

Tisle testaa puolestasi asiat, joita olet aina halunnut kokeilla, mutta et koskaan ole uskaltanut tai vaan laiskuuttasi jaksanut koittaa. Tällä kertaa vuorossa on cheerleading. Tiedetään, kyllä te pojatkin haluaisitte mukaan huutosakkiin!

En ole koskaan ollut mikään porukan notkein tyyppi ja ryhtinikin on juuri sellainen, miltä tietokoneen ääressä kasvaneen muijan ryhdin kuuluukin olla. Eli aika huonot kortit. Näin AYY:n viikkomailissa kehotuksen lähteä mukaan Aallon parhaan ja ainoan jenkkiputisjoukkueen, Aalto Predatorsin, cheerleaderiksi ja ajattelin lähinnä "you wish". Jonkin ajan päästä ystäväni sanoi lähtevänsä mukaan joukkueeseen ja pyysi minutkin mukaan. Kuinkas sitten kävikään...

Aalto Predators Cheerleaders on kaikille avoin joukkue. Urheilutaustalla ei ole juurikaan väliä, toki mukana on aiemmin voimistelua tai cheeriä harrastaneita tyyppejä, mutta suurimmalla osalla ei ole lajiin liittyvää taustaa. Omien taitojen mukaan jaetaan asemia. Porukan keijukaiset pääsevät heiteltäviksi ja voimakkaammat amatsonit pääsevät esimerkiksi nostamaan tai turvaamaan nostettavia tyyppejä. Kaikki kuitenkin opettelevat tekemään kaikkea. Treenejä on kaksi kertaa viikossa, joista toisessa harjoitellaan enemmän koreografiaa ja toisessa akrobaattisempaa osuutta.

Joukkue toimii jefujoukkueen kannatussakkina peleissä. Moni on varmaan katsonut Amerikan mantereella tehtyjä nuorten ihmisten elokuvia, joissa joukkueessa on karu meininki ja BMI-yläraja on siinä luvun 16 paikkeilla. Juoruilulta ei säästy kukaan ja pukuhuoneessa kiusataan pienitissisiä pisamanaamoja. Vaikka Bring It On on kiistatta elokuvahistorian parhain leffa, ei sen tapahtumat vastaa ainakaan meininkiä omassa yliopistossamme. Joukkueessa on todella hyvä henki ja harjoituksissa saa aina nauraa ja hikoilla itsensä väsyneeksi. Eikä itse laji kaikista stereotyypioista huolimatta keskity pepun heiluttamiseen. Päinvastoin, laji vaatii hyvää kuntoa, vahvuutta ja notkeutta. Ja tietysti hymyä. :)

Suosittelen kaikkia - niin tyttöjä kuin pojujakin - kokeilemaan cheerleadingia! Jee! Ja tulkaa katsomaan pelejä (ja meitä).

TOP 3 SYKSYN PUUHAT

Syksyllä on pimeää, kylmää ja vituttua. Mutta ei hätää sillä Tisle auttaa! Seuraavista harrastuksista voi itse vapaasti valita mieleisensä tai vaikka useamman ja voit olla varma, että syysmasennus on tipotiessään.

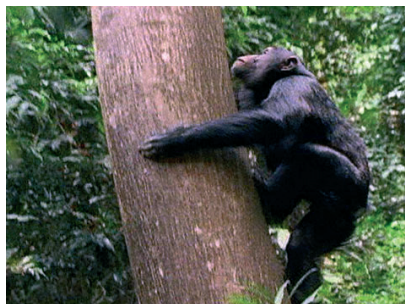
Järkälöinti (boulderointi)

Varusteet: mukavat housut ja kiipeilykengät (voi vuokrata)

+ Helppo aloittaa: Seiniltä löytyy reittejä myös vasta-alkajille

+ Kunto kohenee: Käsiin tulee lisää voimaa, niin aukeaa jumiutuneet hillopurkit.

- Suihkussa käynti tuottaa tuskaa, kun rakoilla olevat sormet kirvelevät kamalasti.

Sulkaopisto

Varusteet: maila(t) ja sulkaopisto

+ Ei vaadi hyvää kuntoa.

+ Tulee hiki, jos ottaa tosissaan.

-/+ Vaatii pelikaverin (tai kolme).

- Harrastamisen ajankohta on sidottu kenttävarauksiin.

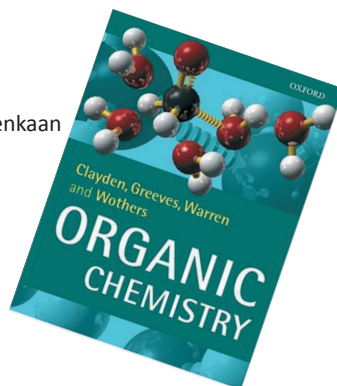
Lukeminen

Varusteet: Kirja

+ Ei huonoa omaatuntoa sisällä nököttämisestä, kun ulkona ei kuitenkaan voi tehdä mitään.

+ Sivistävä vaikutus, jos lukee laatu- ja kirjallisuutta kuten Tislettä.

- Tyhmentävä vaikutus, jos lukee hömppää.

Kyllähän ulkonakin voi tehdä kaikenlaista. Bonuksena Tisle ehdottomasti suosittelee seuraavaa:

Stalkkaaminen

Varusteet: mustat vaatteet ja kiikarit (ei pakollinen)

+ Ulkona juuri sopivan pimeää puskassa kykkimiseen ja ihmisten seurailuun.

+ Pimeällä ikkunoista näkee hyvin sisään, mutta kohde ei näe ulos eikä välttämättä tule ajatelleeksi kuinka hyvin ulkoa sisälle näkeekään.

+ Saa mukavasti adrenaliinia vereen, varsinkin jos on kokea paljastumisen riski.

-/+ Jos kohteella on iso koira, havaituksi tullessa saattaa aiheutua vaaratilanteita. Toisaalta karkuun juostessa kunto kohoaa.

TTER- RAHASTO

TTER.AYY.FI

FACEBOOK.COM/TTERAHASTO

Käyttekkäamassa lisätietoja
meistä sivuillamme sekä
tykkäämässä facebookissa!

LUPAA

HULLUILLE HILLOA! ?

TEKKARITOIMINNAN
EDISTÄMISRAHASTO

TTER:ltä voi hakea
avustusta huikeiden
juttujen toteutta-
miseen kahdella
tavalla:

JATKUVA HAKU

on auki lukukausien aikana
ja se on tarkoitettu 2000 €:n suuruisille
ja sitä pienemmille avustuksille.

HAKUKIERROKSILTA voi hakea

myös suurempia summia
isompiin projekteihin.

Seuraavien kierrosten DL:t:

- III hakukierros ke 30.9.2015

- I hakukierros su 24.1.2016

- II hakukierros su 20.3.2016

TTER TUKEE OPISKELIJAHANKKEITA,
JOTKA TAVOITTELEVAT TÄHTIÄ,
SAAVAT MUUT INNOSTUMAAN MUKAAN,
KUULUVAT JA NÄKYVÄT!

Eräänä kauniina syyskuisena maanantaiaamuna, reipas KP-porukkamme raahautui Teekkarikylän bussipysäkille aivan liian aikaisin herättyään. Taivaankappaleet olivat kohdillaan, joten kaikki olivat tänä vuonna ajoissa paikalla ja virkeä joukkioimme pääsi heti klo 06:00 suuntaamaan kohti Lappeenrantaa.

Ensimmäinen vierailukohteemme oli UPM:n biojalostamo Lappeenrannassa. Kohteen parhaita anteja oli aamukahvit ja ilmainen lounas. Lisäksi tarjolla oli reilu kahden tunnin rallienglannilla pidetyt kalvosulkeiset UPM:sta ja tehtaasta, sekä bussiajelu tehdasalueen läpi. Myös toinen vierailukohteemme, Suomen Karbonaatti Oy, sijaitsi Lappeenrannan keskustan lähistöllä. Yritys oli hyvin pieni Nordkalkin tytäryhtiö, josta tuskin kukaan oli kuullut etukäteen. Ei koolla kuitenkaan niin väliä, sillä yrityksen ja prosessin esittely oli sopivan selkeä ja kompakti. Nordkalkin todella syvä avolouhos oli myös absurdilla tavalla komeaa katsottavaa.

Yritysvierailujen jälkeen suuntana oli majapaikkamme, Lappeenrannan teknillisen yliopiston kellarissa sijaitseva biletila. Loput tiistaista vietettiin omissa oloissamme muutaman KeTek-vahvistuksen kanssa enimmäkseen beer pongia ja sikakimbleä pelaillen sekä saunoen. Jossain vaiheessa iltaa suurin osa porukasta kävi ihailemassa paikallisia nähtävyyksiä, eli alle kahden euron opiskelijalounasta. Tätä ihmeteltiin sitten huuli pyöreänä, ja näin jälkikäteen voi todeta että menee varmaan samaan kategoriaan alle viiden euron pizzerian kanssa. Lappeenrannassa oli melko hiljainen ilta, mutta tämä voidaan pistää aikaisen herätyksen piikkiin, varsinkin kun seuraavanakin aamuna oli tiedossa herätys klo 06.

Tiistaiaamuna hyvin nopean ylös nousun ja siivouksen jälkeen lähdimme suuntaamaan kohti Keski-Suomea ja Jyväskylää. Aamupäivällä ohjelmassa kuitenkin oli vierailu jätevesilaitoksen yhteydessä toimivaan Joutsan Ekokaasu Oy:hyn. Tämän kahden hengen yrityksen biojalostamo oli vähän eri kokoluokkaa mitä UPM:n laitos, käytännössä biokaasua tuotettiin suuressa kompostissa ja hyttymälä ympäristössä oli myös sen mukainen. Ekskulla oli mukana enimmäkseen kaupungin katujen kasvatteja, joten paljon puhutusta biotaloudesta ei ollut käytännön kokemusta. Yritysvierailun jälkeen jokainen pystyi toteamaan että biotalous on useimmiten vain sitä itseään.

Tiistain toinen vierailukohde oli Panimo Hiisi Jyväskylässä. Kenties matkan odotetuin yritys ei pettänyt, eli tuotantoa päästiin katselemaan läheltä ja jotain oluitakin saatettiin jossain välissä maistella. Yrityksen toimitusjohtajalla oli myös nasevia mielipiteitä Suomen alkoholipolitiikasta, ja juttuja alasta kuunneltiin hyvin suurella mielenkiinnolla. Panimolta lähdimme Jyväskylä Cityyn tekemään täydennyksiä ja illaksi suuntasimme Himokselle yöpymistä varten. Laskettelukeskuksessa oli melkoisen hiljaista tähän aikaan vuodesta, joten vietimme iltaa sen mukaisesti. Kyl te tädätte. Himoksen mökkikylässä pelasimme myös jallupölyä, joka ideana oli suorastaan loistava, mutta toteutus ei oikein mennyt putkeen pullon tyhjennettyä heti ensimmäisellä kierroksella.

Viimeisenä eskupäivänä oli edessä enää Lempäälässä sijaitseva Kiillon liimatehdas. Täällä pääsimme tutustumaan niin tuotantoon kuin tuotekehityslabroihin aivan vierestä. Erityisesti tilavat ja ilmavat labrat olivat hyvin vaikuttavat kemmanlafkan tiilibunkkereiden jälkeen. Liimojen haistelun jälkeen lähdimme kohti Herwantaa, ja edessä oli MIK:in sisarkiltojen Herwantapelisauna. Kyseisestä leppoisasta noppapelistä oltiin kuultu jonkin verran legendoja, mutta aivan tarkkaa tietoa pelistä ei ollut. Tästä huolimatta eskuporukasta ilmoittautui useita urheita vapaaehtoisia pelaamaan, ja kaikki katuivat päätöstään ensimmäisen kymmenen peliminuutin aikana. Pelit vedettiin kuitenkin kunnialla loppuun, ja iltaa jatkettiin normaalisti saunomisilla ja juhlimisella, kunnes itse kukin taipui väsymyksen alla ja palasi hotelli Torniin nukkumaan.

Aamulla oli edessä paluumatka Otaniemeen, joka meni kaikesta päätellen haikeissa tunnelmissa: useimmat varmaankin toivoivat eskun vielä jatkuvan. Mikään muu tekijä ei voi selittää sitä hiljaisuutta ja tunnelmaa bussissa.

KP:n nuorin

KANDIPÄIVÄKIRJA

Ilmoittauduin jo vuoden 2014 lopulla kurssille KEM.kand Kandidaatintyö ja seminaari, mutta jätin koko homman silloin välistä. Gunilla lähetti sähköpostiakin jossain vaiheessa, että voisinko jo vihdoinkin palauttaa sen HOPS:ini, ja lopulta pari viikkoa määräajan jälkeen sen teinkin. Kuitenkin H-hetkellä eli silloin, kun aihe olisi pitänyt käydä Oodista varaamassa, en käynyt raksimassa ruksia. Nautin tuolla hetkellä Alppirinteistä, yolo.

Nyt kun ensi vuoden lokakuun 31. päivään mennessä kaikki kandidivaiheen kurssit pitäisi olla suoritettuna, niin ryhdyin minäkin sitten tekemään tätä kurssia. Tarkoitus oli jo oikeastaan tehdä kandidaatin työni kesällä, mutta sainkin töitä. Ja hyvä niin, ei tässä syksyllä ainakaan liikaa kursseja ole ollut.

Kuumotti jonkin verran, kun oli kuullut vuosikurssilaisten kauhutarinoita kandista. Työn ohjaaja ei vastaa viikkoihin sähköposteihin eikä koskaan ole huoneessaan paikalla tai sitten ohjaaja vaihtaa työn aikana aihetta pari kertaa lennosta ja viikkoa ennen viimeistä deadlinea. Mitäköhän

16.9. Aloitusluennolla

Juuh eli jooh, ahdistaa. Meitä Prosessit ja tuotteet -pääaineen kandeilijoita on yhteensä seitsemän ja heti aamusta lähti selvitys porukasta käyntiin. Olen kuullut, että aiheista joutuu aina tappelemaan mikroissa ja nopeimman koneen saanut voittaa parhaan aiheen. Kandeilijat saadaan helposti fb-huutelulla selville ja löytyy joukosta jo yksi vanhempi, jo työelämään siirtynyt tieteenharjoittaja.

Aiheet oli julkaistu edellisenä päivänä, eikä mikään oikein sykähdyttänyt. KeLa-aihetta en saa puuttuvan kurssin takia (kröh) ottaa ja Polymeerien valmistuksesta tuli kolmannellakin kerralla hyly. Tehdassuunnittelu on aina ollut mielenkiintoista, mutta niistä aiheista olen ne pahimmat tarinat kuullut. Yksi aihe tuntuu kuitenkin ihan kivalta: hiilikatalyyttien karakterisointi. Hiili on maailman tutuin alkuaine, kaikki tietävät käsitteen

23.9. Viikko "aloittamisesta"

Totuus: en ole edes googlannut työni nimellä, saati sitten muillakaan hakusanoilla. Aikaa on vielä hyvin, eikä vaan? Ei tunnu kuitenkaan siltä, kun jotkut kandeilutoverini kertovat tutkineensa ja lukeneensa jo suunnilleen kolme kirjaa per naama. Ahdistaa, koska taidan olla aika paska. "Etsä oo vieläkkään aloittanut?" kiljahtaa kurssikaverini kandiluennolla.

Luennolle kuitenkin valmistauduin kunnolla. Latasin tablettiini Waldon ja Candy Crush Soda Sagan. CCSS:ää pelaankin aina kun elämiä vaan kilahtaa tilille ja muun ajan selaan maailman hauskinda viihdesivustoa, 9gagia. Spiderman compilation (you're gettin shit for christmas!) aiheuttaa liiallista iloa ja joudun hetkeksi sulkemaan tablettiini. Kuuntelen luentoa, jonka aiheena on tiedonhaun työkalut. No jojoosaa osaan jo selata interwebsiä ja tiedän, että Aallon opiskelijana pääsen käsiksi vaikka mihin. Oho, taas on tullut elämä CCSS:ä!

27.9. All these feels

Saatana, vujut ja sillis ohi ja ihan sairas fiilis. Oon varmaan kipeä... Ei näin vanhana jaksa... Antakaa mun vaan olla kouluhommat. Ens viikolla jooko. Isovanhemmille syömään jes. Onneks siellä voi nukkua.

Ei pehva, katsoin kalenteria ja näyttäisi olevan sisällysluettelon palautus viiden päivän päästä. Nyt olisi varmaan korkea aika laittaa ohjaajalle mailia, että voinko tulla puhumaan aiheestani. Kirjoitan sähköpostiin, että sisällysluettelo pitäisi saada kasaan ja aikaa on vähän ja habaneeroja perseessä.

9.10. Rullaatirullaa

Saatana, vujut ja sillis ohi ja ihan sairas fiilis. Oon varmaan kipeä... Ei näin vanhana jaksa... Antakaa mun vaan olla kouluhommat. Ens viikolla jooko. Isovanhemmille syömään jes. Onneks siellä voi nukkua.

Ei pehva, katsoin kalenteria ja näyttäisi olevan sisällysluettelon palautus viiden päivän päästä. Nyt olisi varmaan korkea aika laittaa ohjaajalle mailia, että voinko tulla puhumaan aiheestani. Kirjoitan sähköpostiin, että sisällysluettelo pitäisi saada kasaan ja aikaa on vähän ja habaneeroja perseessä.

28.10. Pajauttelua

Kandiluennot ovat kuluneet mukavasti pelaillen, ja kyllä siinä pelailessanikin olen siis pystynyt kuuntelemaan. Tänäpä ei olekaan luentoa ja tekstipajauttelua. Pajauttelu on tilaisuus, jossa 12 henkilöä kokoontuu pajauttelemaan eli dissaamaan joidenkin aikaisempien pajauttelijoiden tekstejä. Mietin, että oma johdantoni päättyy ihan varmasti jonakin päivänä tänne. Opettaja sanoo, että pitää antaa rakentavaa kritiikkiä eikä saa sanoa mitään "paskaksi". Hommahan menee yhtä putkeen kun enkuntuntini ja sovittelen P-sanaa jokaiseen tekstiin. Lopun ajan murskaan soodakarkkeja.

En malta odottaa puhepajauttelua...

To be continued!

NORSKE POJKE PETE

Kuvat: Peten misu, Aku, Vuokko

Kaikkien rakastama Petrus Happonen otti ja lähti katsomaan syyslukukaudeksi, miltä elämä näyttää pohjoisen Atlantin äärellä kalan- ja öljynkatkuksessa Norjassa.

Miten menee?

Kivasti menee, paitsi viikonlopun rällästyksen seurauksena unirytmit jälleen tuhattu ja tämä yö uhkaakin kovaa kyytiä muuttua allnightteriksi.

Pitääkö paikkaansa stereotypia että norjassa syödään hitosti turskaa? Monta kertaa viikossa syöt itse sitä turskaa?

Kaupassa turskatarjonta on kyllä ihan kiitettävä, mutta muuten turska ei varsinaisesti katukuvassa näy. Oma turskankulutus on tosin kasvanut n. 9000 kertaiseksi, ja pyrin nautiskelemaan turska-aterian väh. 2 kertaa viikossa. Kämppäni asukeista (minä + 3 norskia) olen tosin ainut turskankuluttaja, joten ehkä turskalla herkuttelu on kuolemassa vanhempien ikäpolvien myötä pois?

Mitä eroja ja samanlaisuuksia opinnoissa on verrattuna kotimaan opintoihin? Minkälaisia kursseja sulla on?

Opiskelu on täällä hyvin samankaltaista: kurssit noudattavat Aallostakin tuttua luennot + laskarit -tyyliä ja päivät ovat semi-lyhyitä, mikä tietysti edellyttää sitä siunattua ja kirottua itseopiskelua. Erona lähinnä kurssien laajuudet: kaikki maisterivaiheen kurssit ovat 7,5 noppaa, jonka vuoksi sitä opiskelua ei tällä kertaa uskalla jättää sinne tenttiä edeltäville illoille. Lisäksi monesti kurssien vakiovarustukseen kuuluu jonkinlainen projektityö.

Vaikka virallinen tavoite opiskelijoille on täällä 4 kurssia/lukukausi, päätin itse ottaa lungimmin ja ottaa vain 3. Kurs-

seihini lukeutuu Risk Analysis ja Reaction Kinetics and Catalysis, joista molemmista löytyy lähestulkoon identtiset vastineet Aallostakin. Lisäksi otin yhden vapaavalintaisiin menevän kurssin, Molecular Mechanisms of Toxicology, joka auttaa pitämään myös biojutut hieman mielessä.

Kaljan hinta kaupassa ja baarissa?

Kalian hinta ei niin karmea ole kuin kuvittelisi: halvin bulkkikalia, Bare Øl, irtoaa kaupasta hintaan 2,1 € / 0,5 L. Tätä hirtvitystä harvoin näkee norjalaisten käsissä, mutta vaihtareiden keskuudessa voidaan puhua jo ilmiöstä.

Baarienkaan hinnat eivät ole Helsinkiä kummoisemmat: yökerhojen hinnat 0,4 L:n tuopille ovat 4 - 5,5 €. Tämä tosin torstaisin joka on meidän porukalle muodostunut baaripäiväksi, viikonloppuisin hinnat ovat kovemmat.

Hengaatko paljon muiden ulkkareiden kanssa ja mitä duunaat niiden kanssa?

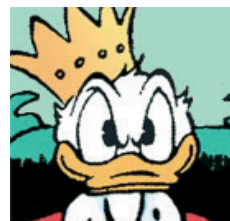
Muiden vaihtareiden kanssa tulee oltua runsaasti tekemisissä, norjalaisia samoissa porukoissa ei juuri pyöri. Oma porukkamme koostuu n. 20 henkilöstä ympäri Eurooppaa (+ pari Amerikan vahvistusta), ja yleensä vähintäänkin viikonloput ja torstait tulee tässä porukassa vietettyä.

Kuten yllä totesin, torstai on pyhitetty baarireissulle. Yleensä suuntana on surullisen kuuluisa vaihtareiden valtaama Downtown-yökerho, jonne menoa monesti edeltää ruotsalaisen kauppakeskuksen sponsoroima, ilmainen bussireissu rajan yli alkomahooliostoksille (kyllä, norjalaiset tekevät viinarallia Ruotsiin!). Viikonloppuina tyypillisesti teemme jonkinlaisen reissun, esim. jollekin yliopistoliikunnan omistamista mökeistä, joilla päivät kuluu vaeltaessa ja illat vähän railakkaammissa merkeissä.

Vapaa-ajan ja viikonlopun aktiviteetit?

(Vkl:n aktiviteetit kts. yllä) Silloin kun emme ole porukalla, oma vapaa-aika kuluu aikalailla samanlaisissa merkeissä kuin Suomessakin: paikallisessa rottaluolassa (mikroluokassa) opiskellessa (tai Aapelin minigolfissa), koneella ja välillä jopa urheillessa.

Meinaatko jäädä kesätöihin öljyporauslautalle yli 9000 e/kk kuukausipalkalla?

Harmaata arkea Petelle sinne pohjoiseen! Ohessa Pete sekä viikonloppuvisiitillä oleva Vuokko.

<3 Pete

AGENTTINA PJK:N KP:LLA

Teksti: Antti Karvanen

Erinäisten sattumien johdosta päädyin Puunjalostajakillan kotimaan pitkälle excursiolle. Kaiken lisäksi toisen periodin ensimmäinen viikko oli varsin erinomainen aika lähteä, sillä ensimmäiset luennot ovat usein yhtä tyhjän kanssa.

Fuksivuoteni en koskaan lähtenyt PJK:n järjestämille excuille, vaan kaikki fuksiexcuni suuntautuvat Kilpilahteen. Tästä syystä niin paperin kuin vanerin valmistus oli minulle hyvinkin salaperäistä ja isäntien tarjoamista kosteista illanvietoista olin kuullut vain huhua.

Ensimmäisenä kohteena oli Tervakoski Oy, josta mieleen jäi yli sata vuotta vanha edelleen käytössä oleva paperikone. Isäntien tarjoama tarjoilu oli erinomaista ja sitä riitti myös matkalle Hervantaan TTY:n tiloihin. Yöpyminen tapahtui luokahuoneessa, jossa jouduin jakamaan kapean makuualustani pahimmillaan kahden kanssaexcuilijan kanssa.

Aamu tuli liian aikaisin, mutta onneksi ensimmäinen excukohde oli Nokian Panimo, jossa hana oli kirjaimellisesti auki jo klo 10. Täältä matka jatkui UPM Kaipolaan, joka Tervakosken tapaan oli paperitehdas, mutta huomattavasti suurempi. Illalla tarjoilu oli ehkäpä koko excun parasta ja Jämsän yöelämän muistikuvien hämäryydestä saanee kiittää erityisesti Jonia. Huuhujen mukaan rahaa oli ja taksilla pääsi.

Seuraavana aamuna herätys oli aivan liian aikaisin ja ensimmäisenä excukohteena toimi biokaasua valmistava Metener Oy. Pahan olon lisäksi exculla oli ulkotilasta johtuen kylmä. Onneksi pääsimme lämmittelemään bussin sisätiloihin melko nopeasti ja matka jatkui ehkäpä excun mielenkiintoisimpaan kohteeseen Runtech Systemsille, joka ainakin allekirjoittaneelle oli entuudestaan tuntematon. Ilmeisesti paperikoneisiin hiilikuituosia valmistavalla yrityksellä tehdas näytti mielenkiintoiselta ja tulostakin oli ilmeisesti tarjoiluista päätellen taottu ihan kiitettävästi. Ilta jatkui Jyväskylän yöelämässä, jossa tuttuun tapaan ei oltu kipeitä eikä köyhiä.

Tuttuun tapaan herätys oli taas liian aikaisin, mutta onneksi Stora Enso Enocell:iin oli paljon matkaa ja bussissa ehti hieman torkkua. Valitettavasti tehdas ei ollut täysin käynnissä, joten täysi ymmärrys sellunkeitosta jäi vielä itselleni vajaavaiseksi. Illanvietossa saunottiin, laulettiin ja nautittiin tuttuun tapaan tarjoiluista. Hotellille tuntui olevan hyvin vaikea saada taksia, eikä kaikki edes Joensuuhun asti päässeet. Yö sujui paikallisessa yökerhossa Bepop:ssa lähinnä karaokea laulaen.

Viimeisenä aamuna heräsin yllättäen tunnin ennen varsinaista herätystä. Viimeisenä excukohteena oli UPM:n Joensuun vaneritehdas. Ainakaan itse en ollut aikaisemmin edes pohtinut kuinka vaneri valmistetaan, joten vierailu oli täynnä ahaa-elämyksiä. Ruokailu hoitui tällä kertaa paikallisen AMK:n ruokalassa. Sieltä pääsimme vihdoin lähtemään pitkään pitemmälle kotimatalle.

Kaiken kaikkiaan matka oli hyvin järjestetty ja erityisesti tarjoilu pelasi. Kemman kotimaan pitkään erona oli se, että iltaa vietettiin paljolti firmojen edustajien kanssa. Valitettavasti yritykset eivät ainakaan itseäni juurikaan kiinnostaneet ja lähes joka kohteessa nousi puheenaiheeksi mahdolliset tehtaiden/koneiden sulkemiset.

TISLE TESTAA VOL. 90

Rapujuhlista ei koskaan saa tarpeekseen eikä niissä koskaan saa tarpeeksi. Kemistikillan omat rapujuhlat, Hydrolyysi 124,5, järjestettiin aikaisemmin syksyllä ja Tisleen toimittajalle tarjoutui tilaisuus osallistua lokakuun 14. päivänä vierailevana agenttina Vuorimieskillan rapulointiin. Kummat ravut voittivat?

Hydrolyysi 124,5

Ensimmäistä kertaa koskaan pääsin juhlimaan ravustuskautta näillä Kemman järjestämällä rapukekkereillä. Juhlat järjestettiin OK20:n isolla puolella ja rapuja sai valita ilmon yhteydessä haluamansa määrän ja jokainen rapu maksoi euron. Partyjen kiinteä hinta oli 10 €. Kokematomana otin rapuja 6.

Ravut olivat aika pieniä ja hikisiä. Niillä oli ällöttävät peräsuolet. Ruokana oli salaattia ja leipää krabujen alle. Rapuja varten oli joku veitsikin pöydässä, mutta en ymmärtänyt sen funktiota. Kaatoja oli neljä ja ne jaettiin kiitettävän tasaisin väliajoin. Seurakin oli ihan ok ja pukeutunut fiinin suomenruotsalaisesti. Minua jäi harmittamaan, ettei rapujen kuorimista opetettu muille kuin bättre folkeille eli ulkkareille ja meidät kantasuomalaiset unohdettiin. Rasistit.

Jatkot: ei ollut koska ei kiinnostanut ja menin nukkumaan. Jälkeenpäin vähän harmitti kun en lähtenyt mihinkään, mutta olipahan tehokas anti dagen efter ja salillakin tuli käytyä.

Arvosana: 3/5 koska rasismi

Vuorimieskillan rapujuhlat

Rapujuhlat ovat yksi VK:n perinteisistä juhlista, joita odotetaan kärsimättömästi koko vuoden ajan. Päätin käydä testaamassa, ovatko juhlat maineensa arvoiset.

Hinta oli 15 € ja sillä sai syödä niin paljon crabia kun vaan pystyi. Lisukkeena oli perunasalaattia ja leipää ravuille. Kekkerit pidettiin Otarannan kerhotilassa. Ravut olivat ehkä hieman isompia kuin Kemman serkkunsa, mutta samalla tavalla niillä oli peräsuoli. Hyi. Sellasta keltasta smäikkää kelatkaa nyt...

Pöydässä oli jokaista neljän hengen pöytäseuruetta kohden varattu neljä mietoa sekä pullot viiniä ja Finlandiaa. Itsepalvelu toimi hyvin ja kukaan ei keulunut ainakaan omassa seurueessa juomien kanssa. Ihan ok setit ja ruoka oli hyvää. Lukkarointi oli hyvää ja tykkäsin erityisesti erään lukkarin keksimästä sääntöpelistä, jossa jokainen laulun vetäjä saa keksiä rapulijoille uuden säännön, jota ei saa rikkoa. Ainakin magneettiperse ja sanan "rapu" kieltäminen olivat hankalia muistia.

Viime kerrasta oppineena menin jatkoille ja siellä oli kivaa. Tarpeeksi ajoissa kun älysi mennä nukkumaan ei päättynyt tilli aiheuttamaan krapulaakaan.

Arvosana: 4/5 koska peräsuoli

JUOMANKEHITYSJUTTU

Juomankehitys by: Artturi Ropponen

Oli aika tehdä ultimaattinen testi, jota olen suunnitellut koko vuoden. Mikä voi olla kauheampaa, kuin Saaristolaisviina? Vergi varmaan, mutta nyt en ole ehtinyt käymään Virossa. Kelpo alkoholia ei kuitenkaan kannata heittää hukkaan, joten haluan etsiä viinalle oikean ystävän joka tukisi sen hienorakenteista kirpakuutta niin myötä- kuin vastoinkäymisissäkin.

Vihdoin koitti taas viikonloppuloma ja Tisleen dl on sopivasti tänään. Huomenna lauantaina on pääpäivä ja käväisen kaupassa ostamassa lantrinkisetit ja sitten toimitan juttua.

"Suomen kieltoain aikana harrastettiin paljon viinan kotipolttoa, siihen aikaan oli sanonta, että saaristos se paras viina tehdään. Näitä perinteitä on myös tässä tuotteessapirityt kunnioittamaan."
Joopa joo, elikkä puhtaan kiljun maku.

Kävipä kuitenkin niin, että tuo lauantai sattui olemaan joidenkin pyhäukkojen synttärpäivä eivätkä kaupat olleet auki. "D" En päässyt ostamaan lantrinkia, joten vedin koko pullon raakana. Tisleen testistä ei nyt oikein tullut mitään, kun en muista oliko se hyvää vai pahaa.

MIKROLUOKAT SYYNISSÄ

Kaikki tuntevat Maarin ja ovat viettäneet liian monta tuntia Kemman mikroluokassa hakkaamassa selkkareita tai kandia. Mikroluokkia on kuitenkin muuallakin Otaniemessä. Tisleen tekijät arvostelivat omat suosikkityöpisteensä.

Wuokko ja Tuukka, todennäköisesti nauramassa allekirjoittaneen lyönneille minigolfissa.

Maken mesta: Kemman mikroluokat

Kaikille kemisteille, prosessiteekkareille yms. tutut kellaritason mikroluokat fuksilabrojen alapuolella eivät petä koskaan. Koneista löytyy valmiina yleishyödylliset ohjelmat, kuten ChemDraw, Flowbat, Aspen Plus ja Pro/II. Löytyypä luokista myös satunnaisia Linux-koneita, jos haluaa olla erilainen nuori. Maceja ei tästä nörttiparatiisista ei kuitenkaan löydy. Myös muutama skanneri ja tulostin löytyy. Luokkien käyttöä rajoittavat päiväsaikaan pidettävät laskuharjoitukset ja luennot lukuisilla kursseilla, jolloin etenkin luokka 1 voi olla huonompi vaihtoehto itsenäiseen opiskeluun. Takaosan Linuxit ovat kuitenkin usein tyhjänä keräämässä hämähäkinseittiä, joten teretulemast nörttääilemään.

Luokka numero 3 on ainoa luokka, jossa ei järjestetä opetusta. Sen kyllä huomaa, sillä näytönsäästäjä kaatuu puolella koneista jatkuvasti. Tämä haittaa etenkin päivän kohokohdassa eli nettiminigolf-matsissa, joten kuvaruudun välähtely raapaisee hermoja jo valmiiksi kyrpiinnyttävän ottelun ohessa (HV, Tuukka!) >:({

Eli jos kaipaat dataluokkia kemian alan softilla tai seuraa nettiminigolfiin ja siedät ajoittaista hälinää, tervetuloa seikkailulle!

Luokka 3. Täällä opiskellaan menestyksekkäästi, koska minigolf ei kuitenkaan toimi.

Elinan elintila: Oppimiskeskus betan mikroluokka

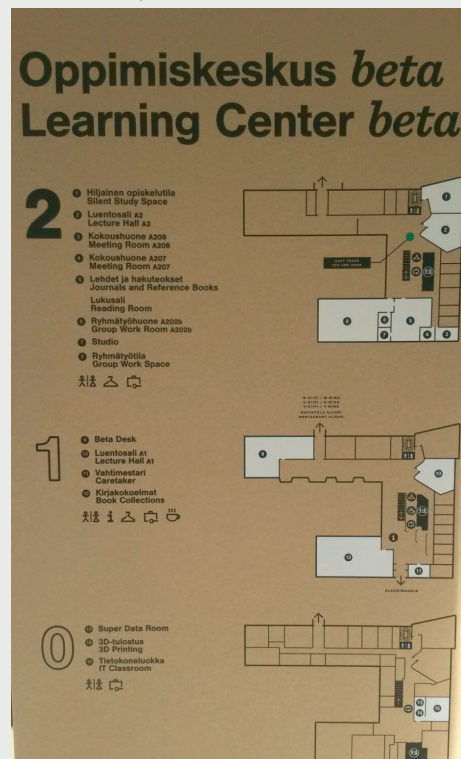

Ryhmätyötila sijaitsee vanhan arkkarilafkan kakkoskerroksessa. Koneita on about kymmenen ja ainakin perjantaisin väkeä riittää. Mikäli tykkäät tehdä hommia täydellisessä hiljaisuudessa, niin tämä on oiva työskentelypaikka sinulle. Nimittäin vaikka huoneen nimi on ryhmätyötila, siellä ei todellakaan tehdä mitään ryhmätöitä, vaan kaikki istuvat hiljaa joko koneella tai huoneen keskellä olevien pöytien ääressä ja puuhastelevat omiaan. Jos erehdyt puhumaan kaverin kanssa (vaikka ihan koulujutuistakin!), saat osaksesi valtaisan määrän paheksuvia katseita.

Ehkä suurin ahdistuksen kohde huoneessa on tulostin. Vaikka se onkin (onneksi) huomattavasti nopeampi kuin kemman mikroluokan etanamalli, on melun taso sama. Mikäs sen mukavampaa siis kuin käydä printtaamassa parinkymmenen sivun mittainen artikkeli ja kuunnella pari minuuttia "kriikraapilipilijrsjytijrskyti" kun 10 muuta ihmistä tuijottaa murhaavasti. Varsinkin jos haluisit printata jotain lisää ja kukaan muu ei sitä tee. Ahdistusmaksimus. Tein sen silti ja nyt en tiedä uskallanko palata vai tehtiinkö musta joku Wanted-ilmoitus sinne seinälle.

Plussat: Hiljainen, Täffä lähellä, Windows-käyttikset

Miinukset: Ei uskalla puhua tai printata, vähän liian ahdistava

Kian kanala: Sähkötekniikka 316

Asun Servinkujalla ja tähän asti Maari on ollut luottomikroluokkani aina, kun on halunnut mennä dataamaan lähelle himaa. Kemmallakin tulee oltua, mutta mikrot menevät viideltä kiinni eikä enää neljältä viitsi lähteä kiltikseltä tunniksi sinne.

Kekkasin sähköläisen tuttuni kautta hyvän mikroluokan aivan kotini läheltä, Otakaari 7 B:n mikroluokka 316. Se on lähempänä kuin Maari ja auki kuitenkin maanantaista torstaihin seitsemään ja perjantaisin viiteen asti. Viikonloput tulee edelleen vietettyä Maarilla, mutta täällä saa luonnonvaloa ikkunasta ja yleensä saa olla monta tuntia aivan yksin. Huoneen varusteluihin kuuluu myös tulostin, joka tosin pitää todella kovaa ääntä.

Aluksi vähän kuumottelin, että saako sinne mennä muutkin kuin talossa opiskelevat ja löydäkö sinne ollenkaan. No, ensimmäisellä kerralla sain harhailla talossa jonkin aikaa ennen kuin löysin, mutta todella rauhassa luokassa saa olla.

Plussat: Läheinen sijainti perhekylästä päin katsottuna, luonnonvalo, saa olla usein yksin, ei ole tunkkaista, kodikas, sähkön ruokala lähellä, tuolit ei ole puhkirunkattuja ja ug-fiilis.

Miinukset: kaksi suomenruotsalsita jatkää on tuolla aika usein höpöttämässä monta tuntia putkeen, ei limukonetta lähellä luokkaa, osa näppiksisistä smäikässä, perjantaisin ei voi dataa myöhään ja unisex-toilet eli vessarinkula usein ylhäällä.

Antin aitta: Hubin Mac-akvaario

Vaikka olen hyvinkin vannoutunut Apple-uskovainen, en silti ole koskaan käyttänyt koulun tarjoamia iMac:ja. Kahden vuoden aikana kokemukseni ovat olleet huonot: tietokoneet ovat toimineet erittäin hitaasti ja yhteensopivuusongelmia on ollut erityisesti kirjautumisen kanssa. Siksi olinkin hyvin yllättynyt nähdessäni yhden viidestä koneesta olevan jopa käytössä.

Sisään kirjautuessani en ollut uskonut silmiäni: työpöytä oli silmiäni edessä lähes välittömästi! Kaiken lisäksi mm. MyCourses, Kosh ja maili toimivat hyvin, joten päivittämisestä uusimpaan OS X versioon on ollut ehdottomasti hyötyä. Ainoa miinus oli hiiri, jonka virtaa toimitti Applen jo yli kymmenen vuotta sitten julkaistu Mighty Mouse. Itse en kyllä kyseistä hiirtä voi hyvällä tahdollaakaan kelpolliseksi väittää.

Mikäli tuot oman hiiren ja OS X ei ole sinulle kirosana, voin luokkaa suositella lämpimästi.

Arvosana: 4/5 omenalogoa

Paavon pirtti: Kandikeskuksen kolmannen kerroksen special huone

“Meinas unohtuu.”

+ Vain kaksi riviä eli enemmän tilaa olla takapenkillä ja vähemmän selän takaa kurkkijoita.

+ Yleensä suhteellisen rauhallista

+/- Kliinisen valkoinen, penkit sentään vihreät

- Todella ärsyttävä muovisuojus pöydän etuosassa. Jalkojen suoristaminen ei onnistu.

Arvosana: 4/5

KOMMUUNIN KOKEILEVA KEITTIO VOL. MIKALIE

Sushikärpänen on purrut pahasti erästä kommuuniasukista ja päätinkin jakaa tätä pakomiellettä teidän rakkaiden riisipallosteni kanssa. Koska sushin syöminen ravintolassa tulee pitemmän päälle todella kalliiksi (lue: kun 12 palaa ei enää riitä) olenkin alkanut tehdä sushia itse. Tässä halvemman hinnan lisäksi toinen plussa on tietenkin se, että saa tehtyä juuri niitä omia lemppareita. Kolmantena plussana itselle on se, että riisin määrää on saanut vähennettyä huomattavasti. Ravintolassa syödessä kun välillä yli 50% makupalasta koostuu riisistä niin huomaamatta sitä tuleekin vedettyä ihan naurettava määrä. Kun sushin teko riisillä alkoi luonnistua vaikka silmät kiinni päätin, että on aika kokeilla uusia juttuja riisinsyönnin vähentämiseksi ja tein sushia neljällä eri tavalla:

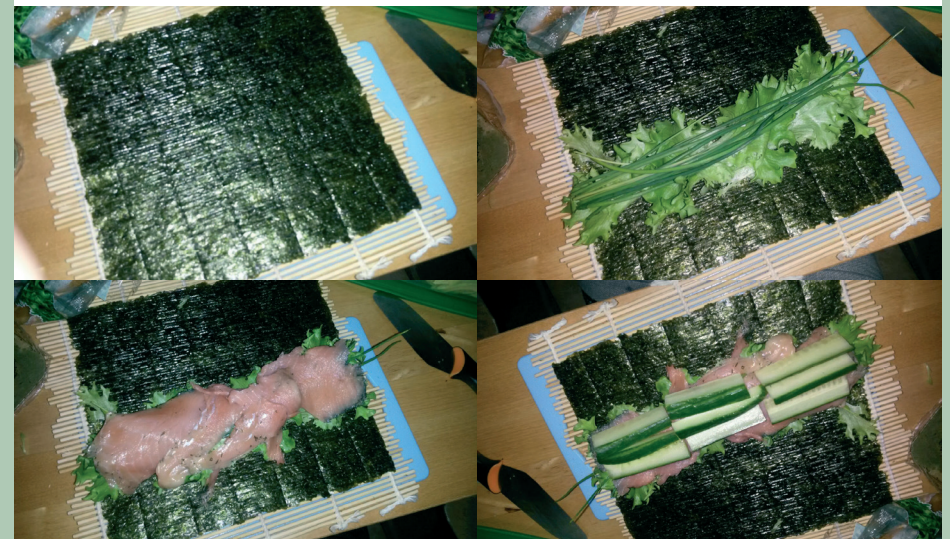
1. perinteinen sushi riisillä vertailukohdaksi
2. sushi ilman riisiä
3. sushi keitetyllä kukkakaalisilpulla
4. sushi raa'alla kukkakaalisilpulla

Täytteenä kaikissa eri tapauksissa käytin lemppariyhdistelmäni: raaka lohi, kurkku, avokado, jääsalaatti ja ruohosipuli.

Keitetty riisi, raaka kukkakaali ja keitetty kukkakaali

Aloitin homman keittämällä sushiriisin pakkauksen ohjeen mukaan. Ohjeet vaihtelevat pakkauskohtaisesti mutta kaikki mitä olen kokeillut toimivat yhtä hyvin. Helpoin tapa valmistaa riisi on ostaa se valmiina annospusseina, mutta ei se keittäminen ole vaikeaa ilman niitäkään. Kunhan vain seuraa ohjeita. Kun riisi on keittynyt, se laitetaan jäähtymään. Sushiriisin kanssa täytyy muistaa se, että sitä ei saa sekoitella kuten vaikka puuroa, tai se liisteröityy. Sekoitaminen tehdään nostelemalla ja kääntelemällä riisiä. Kukkakaaliriisin valmistus aloitetaan kukkakaalin pilkkomisella ja silppuamisella pieneksi tehosekoittimella. Puolet silpuista heitin kattilaan ja lisäsin vettä tarpeeksi keittämistä varten. Kukkakaalisilppua pitää keittää vain muutama minuutti, jonka jälkeen siitä valutetaan vesi pois ja mössön annetaan jäähtyä. Toinen puoli kukkakaalisilpusta sai jäädä raa'aksi. Kun sekä riisi, että keitetty kukkakaalimössö olivat jäähtyneet, niihin kahteen sekä raakaan kukkakaaliin lisättiin riisiviinietikkasosia antamaan makua. Soosiin tarvitaan riisiviinietikkaa, suolaa ja sokeria eli helppo homma ja tarkempi ohje löytyy yleensä pullon kyljestä.

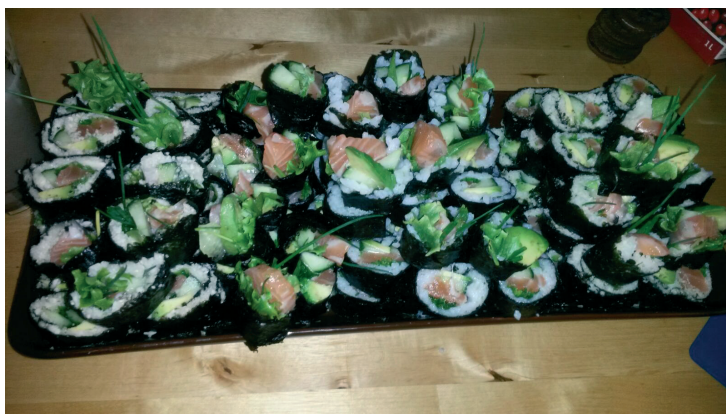

Sitten päästäänkin täyttämään! Laita merileväarkki bambumatolle ja ala lapata riisiä/kukkakaalisettiä levälle. Koska, tykkään rullista, joissa on vähemmän riisiä, laitan sitä todella harvakeltaan, niin, että mustaa levää näkyy riisin välistä. Levämaton yläpään jätän noin viisi senttiä tyhjää. Kun riisi on levällä, laitetaan muut täytteet oman maun mukaan. Itse käytän tässä sanontaa enemmän on enemmän, ja tykkäänkin laittaa täytteitä reilulla kädellä. Tämän jälkeen levän yläreunaan jätetty tyhjä tila kostutetaan ja rullataan makirulla bambumatolla kiinni. Muista tehdä rullasta mahdollisimman tiukka! Rullauksen jälkeen rulla leikataan noin kymmeneen osaan. Jos veitsi tuntuu jotenkin tahmaiselta, sitä kannattaa välillä kastella vesikupissa. Vesikuppi kannattaa muutenkin pitää lähettävillä, sillä sormiin tarttuneen riisin voi pestä siinä kätevästi ja levän yläreunan kostutus hoituu tällä samalla vedellä. Sushi ilman riisiä on hieman haastavampaa, sillä riisi ja kukkakaali pitävät ikään kuin paketin kasassa. Ilman näitä rullasta pitää saada todella tiukka tai se hajoaa. Riisittömään sushiin voikin hyvin laittaa tuplamäärän täytteitä niin rullasta saa yhtä paksun kuin muista. Kun kaikki rullat on leikattu niin ei muuta kun maistelemaan!

Pakko sanoa, että kumpikaan kukkakaaliversio ei oikein säväyttänyt. En tiedä menikö joku pieleen, sillä molemmat olivat todella märkiä ja rakenne oli jotenkin ikävä suussa. Semmoinen rakeinen. Riisissä on kuitenkin vähän purupintaa, niin kukkakaali tuntui liian mössöltä. Ehkä jos silpun olisi jättänyt suuremmaksi se olisi toiminut paremmin, en tiedä. Myös kukkakaalin vahva maku ei oikein toiminut itselle. Keitetyn ja raa'an kukkakaalin välillä en oikein huomannut eroa. Se johtui varmaan silpun pienestä koosta. Sushi ilman riisiä taas osoittautui oikein hyväksi ja teen sitä varmasti uudestaan! Sushi riisillä selviytyi kuitenkin vertailun voit-tajaksi ja sitä voin suositella ihan kaikille!

Mikäli haluat mieluummin käydä maistelemassa susheja ravintolamaailmassa, suosittelen kokeilemaan sushibuffetteja. Niissä on tarjolla todella paljon erilaisia susheja, joista osa on tosin hieman oudompia esim. rulla saattaa sisältää pekonia, juustoa tai jopa banaania. Ehdotomasti Helsingin paras sushibuffet on Kin-sushi Lönnrotinkatu 2:ssa. Siellä sushipalat ovat pienempiä kuin normaalisti buffetissa ja limuhanat kuuluvat buffahintaan. Henkilökunta on myös superystävällinen. Muita buffetteja ovat esimerkiksi Konnichiwa, Fuku ja Tokyo55. Sushiravintoloita ilman buffettia kannattaa testailla myös, varsinkin kun löytänyt oman suosikkisu-shinsa. Niitä tuntuukin löytyvän nykyään joka nurkasta eli ehkä joku muukin kärsii liiallisesta sushi-himosta.

Valmiit setit.

Nyt ei muuta kun kaikki susheilemaan! Kommuunin sushi-hirmulta saa tulla kyselemään tarkempia vinkkejä jos jokin jäi askarruttamaan. Ja ehkä kiltä järkkää vielä jossain vaiheessa sushi-illan ;)

KUSIVIRTA

Taas on aika avautua. Mistäs tällä kertaa? Vaikka vähän kaikesta, nyt kun anonyyminä kuitenkin ollaan! MV-lehti, mamut sitä ja tätä, joukkoraiskaus islamisaatio suvakit vas-taanottokeskus turvapaikka rajat kiinni ku klux klan polttopullo hyysäri valtamedia. Tänne ei saa ottaa yhtään muslimia, ettei tänne tuu sharia-lakia, jonka mukaan on ok esim. kivittää ihmisiä. Johdonmukaisesti tietysti tätä vastustetaan heittämällä niitä kiviä itse. Lukukausi-maksut jee. Kelan (ei se laitetekniikka) johtaja just pallotteli sitä et suomalaisillekin nyt vois napsasta sellaset samantien. Maahanmuutossa ja ulkomaalasten lukukausimaksuissa pyörii oikeesti rahaa määrää $1/x$, jossa $x \rightarrow \infty$ ääretöntä. Ja millä oikeudella me lottovoittajat isketään rajoja kiinni, kun kuitenkin länsimainen hyvinvointi perustuu puhtaasti siihen että Afrikas-sa ja Kiinassa väännetään duunia 10-veestä asti nälkäpalkalla. Jengihän lukee MV-lehteä, koska ne on kriittisiä ja näin pois-päin. Kriittisenä siis luetaan sivustoa, joka ei esim. tarkista lähteiden paikkansapitävyyttä. Kriittisyys in my ass. Lisäksi on tää rasismisetti. Ei sais rasisteja kutsua rasisteiks, eikä natseja natseiks. Hyvä nyrkkisääntö on, et jos käytät itsestäs termiä 'maahanmuuttokriittinen', oot todennäköisesti rasisti.

Ihmiskunta. Asia, joka tuntuu käsitteenä kokonaan unohtuneen. Kuka enää tänä päivänä tuntee olevansa osa 'ihmiskuntaa'? Individualismi selfiet yksijono #omanapa mun unelmat mitä oikeasti haluat Hundin kielto-sääntö bussipenkkejä täyttäessä kengänkärjet seinät en sano mitään kassatädille tuttu kävelee vastaan esitän etten nähny. Ei täällä olla yksin. Jengi vetäytyy omiin poteroihin, identifioitutaan pienempiin ryhmiin et on jengii jota vastaan voidaan olla. Nationalismi akateemikko teekkari punaviherkupla amis SUAMII! nainen salaseura fuksi. Täs pitkään miettiny et voisko olla mahdollisesti sellasta toimivaa yhteiskun-tajärjestelmää, joka vois pyöriä niinkin, et suurimman osan jengistä ei oo välttämätöntä olla lampaita, jotka ei kyseenalaista, eikä ajattele ja punnitse asioita ite. Et laki muodostaa moraalin. Eikä pidetä es mahollisena et moraali vois muodostaa lain. Ja et moraali voi muuttaa muotoaan ajan myötä. Jos sä haluat kieltää ihmisiltä asioita, jotka ei koske sua millään tapaa (esim. tasa-arvoinen avioliittolaki), niin sä oot yksinkertaisesti perseestä ja tarviit rehabilitointia. Mut niin, voisko olla sellasta talousjärjestelmää, jossa yrityksen tarkoitus ei olis tuottaa omistajilleen mahdollisimman suurta taloudellista voittoa. Tää nykyinen kapitalistinen systeemi perustuu just siihen Adam Smithin ajatukseen, et kun pyrkii itsekkäästi maksimoimaan oman etunsa, niin tästä hyötyy kaikki ihmiset yhteiskun-tana. Mut meneeks se niin? Toihan on aivan saatanan individualistinen ajatus, joka perustuu materialistisen onnen tavoitteluun, mikä ei kuitenkaan saavutettuna koskaan kuitenkaan tyydytä. Nälkä kasvaa syödessä, talouskasvu maapallon varat ja resurssit. Miks on niin, että jotain päästöjä ja saastuttamista pitää säätää laeilla? Systeemi vuotaa. Yrityksen tarkoitus pitäisi olla suoraan maksimoida ihmisten etu yhteiskuntana, sekä maapallon etu kestävästä mestana asua.

PisPis

NEON RAVE 2015

Teksti: Iiro Perttula / Kuva: Lauri Tegel

Harder, better, faster, stronger, and BIGGER

Kesäloman alusta lokakuun erääseen pimeään yöhön kestänyt uurastus on nyt ohi, ja pisteenä i:n päälle oli kirjoitettavana enää juuri nyt lukemasi artikkeli. Koko homman alkoi siitä, kun Neon Raven päiväksi varmistui pelkkiä mahdollisuuksia pursuava lokakuun tenttiviikon viimeinen perjantai. Takaraivossa viipynyt ajatus juhlista herätettiin kesällä rekrytoinnilla. Pian kasassa oli jo hyväkokoinen porukka, jonka voimin olikin jo kiire päästä kokoustamaan. Kesälaitumilla vietettyjen kokouksien jälkeen kasassa oli jo Neon Raven raamit teemaa ja artistikattausta myöten. Hyvän fiiliksen ja stressin tasaisesti kasvaessa oli aika siirtyä syksyn puolelle.

Syksyn kaikki "vapaa-aika" olikin ohi hujauksessa, ja viimeinen kokous yllätti itsenikin. Kaikki tuntui olevan hanskassa. Työvoima oli värvätty, kaikki vuokrattavat varattu, akselipainoja koeteltu ja lipunmyynti odotteli nurkan takana. Tässähän näyttäisi ehtivän jopa lukea tenttiviikon ainoaan koitokseen (FyKe IV, josta muuten kolmonen, SUCK IT SCHRÖDINGER). Silti se kuuluisa stressi koputteli niskaan. Mitä on unohtunut? Mitä jos jokin menee pieleen?

Sitten tapahtuikin paljon ja äkkiä. Tapahtuman ennakkoliput myytiin loppuun kahdessa päivässä. Kahdessa. Vitun. Päivässä. Samaan syssyyn koristeet saatiin valmiiksi varastolle odottelemaan ja paku odotteli pihassa perjantain roudauksen alkamista. Perjantain vastainen yö nukuttiin varovaisen huonosti ja sitten olikin itse #pääpäivä. Mitä siitä kirjoitaisi? Tavarat haettiin, kahvit juotiin, Smökki koristeltiin, haettiin yllättäen vähän aita, ovet auki klo 21, kuuden tunnin pikakelaus yli 550 hymyillen juhlivasta ihmisestä, kaikkensa antaneen porukan kyyneleitä tirstävä loppusiivous ja lopuksi oman sänky ja uni. Taidettiin järkeä juhlat.

Luantai alkoi tietenkin an i varhain tavaroiden palautuksella, joka jatkui aina tiistaihin asti. Sen jälkeen sitä yritti asennoitua arkeen, töihin ja kouluhommiin, mutta melko heikolla menestyksellä. Vieläkö on jotain tekemättä? Reilun viikon neontakkuista ilmaa hengittäneenä ei edellisen perjantain fiiliksestä ja sen aiheuttamista univeloista pääse niin vain eroon. Tässä kuitenkin univelat juuri ja juuri kuitanneena ja juuri julkaistuja kuvia katsellessa arki ei vielä kukaan tahdo maistua, mutta toimikoon tämä juttu viimeisenä nauhana vuoden 2015 Neon Raven osalta, niin tämäkin tirehtööri pääsee jatkamaan kohti uusia haasteita! ;)

Kaikkia syksyn huikimpien juhlien mahdollistamisesta sydämellisesti kiittäen,

Ravipera

Neon Rave -tirehtööri 2015

Teksti: Eero Sääski & Sakari Poikkimäki /

Kuvat: Linda Ehrenberg, Sakari Poikkimäki & Lunds Universitetet

Hoppsansaa! Och vänliga hälsningar från Nordisk Kemiteknolog Konferens i Lund!

Joo siis ei. Ei ruotsia. Se sujui hyvin vain sopivassa alkoholimarinadissa. Viime vuonna NKK:lle ei lähtenyt valitettavasti ketään Kemistikiltaa edustamaan, joten reippaat vanhat pierut Eero ja Sakke lähtivät korjaamaan tilannetta tänä vuonna Lundin Teknilliseen Yliopistoon lokakuun alussa. Tänä vuonna osallistujia meidän lisäksi oli DTU:lta, Trondheimista, Göteborgista, Turusta ja Tallinnasta.

Matka alkoi jäätävän kylmän keskiviikkoamuna kohti Kööpenhaminaa ja sieltä eteenpäin junalla Lundiin. Matka sujui mainiosti lukuunottamatta

Ruotsin tullin pelottavaa miestä, joka uhkaili ja häiritsi viattomien matkustajien aamua. Hetken pohdinnan jälkeen tulliset päätti kuitenkin päästää meidät maahan. Huh!

Yliopistolle saavuimme tyylikkäästi yhdeksän tuntia ennen tapahtuman alkua. Järjestäjät eivät olleet varautuneet aikataulumme, joten saimme odotella paikallisten kemistien hengailutilan sohvilla. Tylsää! Siispä suuntasimme Lundin keskustaan leikkimään turisteja. Tähän väliin kerrottakoon, että Lundissa asuu yhteensä noin 50 000 ihmistä, joista 30 000 on opiskelijoita. Suomeksi tämä tarkoittaa sitä, että Lundin keskustassa ei ole mitään. Vaikeutta tuotti jopa purilaisen ja kaljan nauttiminen samanaikaisesti. **Travel tip - Menkää kaljalle Malmöön.**

Ensimmäisenä iltana tutustuttiin paikallisiin sekä muihin NKK:laisiin oluen ja pelien äärellä. Wau! Itse NKK käynnistyi kunnolla torstaina, kun heti aamusta suunnattiin excursiolle Höganäsille, maailman johtavalle metallipulverien valmistajalle. **Huom, obs! Tiesitkö, että jokaisessa maailman autossa on 8-10 kiloa metallipulverista valmistettuja osia?** Rautamal-
mista valmistetaan rautasientä (sponge iron :D), josta taas tuotetaan metallipulveria. Lou-
naan jälkeen lähdettiin TetraPakille tutustumaan nesteenkaukaskoneisiin. TetraPak ei val-
mista laitteita Ruotsissa vaan ne kootaan eri puolilla maailmaa valmistetuista moduuleista ja
testataan Lundin laitoksella. Pääsimme katsomaan vierestä laitteiden testausta. **Huom, obs!
Tiesitkö, että TetraPak A3 laite pakkaa pakkauksia 9000 pakettin tuntivauhilla?**

Torstai-iltana saimme kokea ruotsalaisen saunan ihmeen. Valitettavasti olimme melkein viimeisiä saunassa emmekä päässeet opastamaan saunan käyttöä alusta asti. Onneksi kor-
jasimme tilanteen nopeasti ja ajoimme herkkähipiäiset ruotsalaiset, tanskalaiset ja norjalai-
set alimmalle lauteelle. Virolaisille plussaa hyvästä löylyn kestävydestä ja norjalaisille alasto-
muudesta. **Huom, obs! Saunassa oli liian kirkasta, liian isot ikkunat, ovea ei saanut kunnolla
kiinni, eikä kiukaasta saanut kunnolla tehoja irti.** Lundilaisten puolustukseksi täytyy sanoa,
että heillä on erittäin hieno perinne. Kesken saunomisen saimme Oskarilta tiedon että heillä
on 10 litraa keltaista maalia mukana, ja tarkoituksena olisi lähteä maalaamaan puhelinkop-
pia... Maalaamisesta innostuneena lähdimme kohti tätä mystistä puhelinkoppia. Iloksemme
ja kauhuksemme saimme pian huomata kopin sijaitsevan saarella, keskellä paikallista Otalam-
pea. Hyytävän kylmä vesi ei urheita maalaajia pysäyttänyt vaan maalasimme kunnialla kopin
kemian keltaiseksi, omilla kehoillamme. Seuraavana aamuna koppi oli värjätty vihreäksi...

Krapulaa lähdettiin karkoittamaan perjantaiaamuna tunnin marssilla kohti excursiota Max
Laboratoriesin MAX IV hiukkaskiihdyttimellä, öh siis hiukkaskiihdyttimelle. Tutkimusryhmät
ja -yritykset voivat ostaa itselleen paikan yhteensä 30:stä paikasta. Paikan ostettuasi pääset
käyttämään 3 GeV:n tai 1,5 GeV:n kiihdyttimiä ja tutkimaan vaikka kärpäsien lihastoimintaa.
(Huom, obs, KVG: **Three-dimensional visualization of the insect thorax**) Niin siis kiihdyttimet
tuottavat röntgensäteitä. Näillä säteillä tullaan tutkimaan esimerkiksi proteiinien rakenteita,
molekyylien välisiä sidoksia ja materiaalien pintarakenteita. Luonnollinen jatkumo päivälle
oli kävellä puoli tuntia dialyysilaittevalmistajalle exculle. Baxter valmistaa dialyysilaitteita aina
kotimalleista sairaalatason laitteisiin. Baxterin Lundin tehtaalla laitteet kootaan osista alusta
alkaen ja testataan ennen kuin laite pääsee käyttöön. Lounas maistui taivaalliselle.

Perjantai-iltana vietettiin sitsaamalla, jonka jälkeen siirryttiin Helsingkronan osakunnalle
schlagernatt-bileisiin. Schlagernatt - Ruotsalaisia euroviisubiisejä ja muista kliseisimpiä ruot-
salaistrallatuksia. Huh huh.. Aika kauheeta noin suomalaiskorviin. Onneksi hinnasto oli hyvä
ja olut kylmää.

Lauantaille oli merkattu perinteiseen tapaan vapaa-aikaa ennen illallista yliopistolla. Päätimme
jo keskiviikkona, että Lundiin ei kannata jäädä, joten suuntasimme junalla Malmöön. Malmö
on huomattavasti vilkkaampi kaupunki ja siellä myydään ruuan kanssa olutta. Illallista vietet-
tiin vain NKK-porukalla ja hauskaa oli! Ruotsalaisen perinteen mukaan tarjolla oli paljon
akvavitia ja rohkeasti kokeilimme tarjolla olevista juomista sitä kaikista "tyttömäisintä" - Ku-
vottavaa litkua sekin. NKK-lippu vaihtoi omistajaa, puheita pidettiin, laulu raikasi ja rakkaat
järjestäjät nauttivat liikaa lahjapulloistaan.

Sunnuntaina palattiin kotiin väsyneinä, mutta tyytyväisinä. NKK oli taas aivan mahtava - Uusia
ystäviä, hienoja kokemuksia ja kaikkea muuta huikeeta!

Taas kuullaan matkabeibylöiden kuulumisia pimeiltä Huippuvuorilta sekä lämpimistä Meksikosta! Molemmat tytsyt ovatkin olleet viimepäivät kiireisiä tenttien ja muiden kouluhommien kanssa.

Minkälainen on ns. normipäivä?

Normipäivä sisältää luentoja, laskettelua tai vaelusta sään salliessa, uimista, saunomista, illalla ruoanlaittoa ja leffoja yhdessä keittiöporukalla ja aina välillä keskiyön vaelluksia läheisille vuorille.

Normipäivänä heräilen optimistisesti auringon nousun aikaan eli seitsemältä. Aamupalan jälkeen suuntaan kampukselle hyödyntämään kuntosalia, koska fakta on, että Meksikossa lihoo, jos salilla ei käy. Sitten onkin luentojen aika. Luentoja minulla on kaksi kappaletta per päivä ja luento kestää puoltitoista tuntia. Ainiin, luennot tosiaan ovat käytännössä pakollisia. Ei niillä muuten tulisi käytyä. Lounasaika on luentojen välissä ja olen jopa tottunut myöhäiseen lounaaseen. Illalla on kolme vaihtoehtoa:

1. Opiskele
2. Skeittaa
3. Näe kavereita

Yleensä teen ensimmäistä, koska viikonloppujen reissailut jättävät viikolle paljon tekemistä. Tenttejäkin on koko ajan. Skeittaus on jäänyt vähemmälle, koska heti ensimmäisen parin kuukauden aikana tuli rikottua nilkka. Hups.

Minkälaista opiskelu on ollut: mikä on ollut mielenkiintoisinta vai bilettäkö vaan?

Perjantai ja lauantai on fest tiden :) Kursseilla painotetaan ulkoilmassa oleskelua, ekskursioita ja työskentelyä arktisissa olosuhteissa, mikä tuo hauskaa vaihtelua luokassa möllöttelyyn. Parasta on kuitenkin useamman päivän mittaiset kenttätöyt hylätyissä kaivoskaupungeissa, laivalla tai kauempana pohjoisessa.

Opiskelu on periaatteessa helppoa, sillä annetut tehtävät ja tentit ovat helppoja. Kursseja varten täytyy kuitenkin tehdä ihan älytön määrä töitä, koska kotitehtävät ja projektit yms. kuuluvat arvosteluun ja niitä tippuu jatkuvasti. Samoin tenttejä on 3 kappaletta kurssia kohden. Läsnäolopakosta kerroinkin jo ja se vähän rajoittaa Otaniemimäistä viikolla bilettämistä. On täällä silti juhlaa ja kyllä niissä tulee käytyä sopivassa määrin. Pelkkiä olutbaareja valitettavasti on vähemmän ja craft beerin metsästyksestä on tullut yksi vaihdon tärkeimmistä tehtävistä.

Millaiset on olleet parhaat bileet?

Kitchen to kitchen party :) eppinen ja kostea 70 hengen keittiökierros. Urheimmat selvisivät loppuun asti.....

Parhaat bileet tähän mennessä olivat Zacatecaksen kaupungissa yökerhossa, joka oli kaivoksen sisällä. Ennen bileitä pidettiin tequila-kierros kaupungissa eli siis turistiopas mukaan ja tequiladrinkit kaikille. Kaduilla juominenhan on täällä oikeasti (ei siis Suomi-tyyliin) laitonta. Kaivokseen mentiin pienellä junalla. Yökerho oli täynnä vaihtarikavereita ja oli kyllä älyttömän hauskaa.

Kaikkein siistein asia mitä on tapahtunut vaihdon aikana.

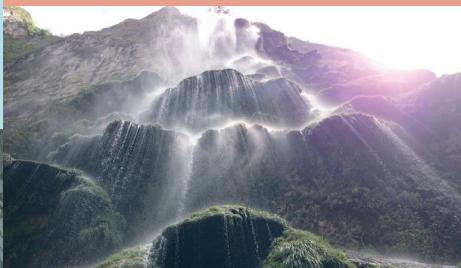
Kerran 3 tunnin kiipeämisen jälkeen laskettelimme jäätikön ja vuoren rinteeseen alas suoraan kotiovelle 5 minuutissa, mutta huikeinta laskussa oli nopeus, jäätikörräilöiden vaara sekä täysikuun ja revontulien valaisema yötaivas.

Kaikkein siisteintä on ylipäätään reissaaminen Meksikossa. Tätä kirjoittaessa esimerkiksi palasin juuri kotiin San Cristobalista Chiapasista. Siellä olimme katsomassa Dia de muertosia eli paikallista pyhäinpäivää. Dia de muertosia paikalliset juhlistavat musiikilla, ruualla ja juomingeilla hautausmaalla. Tunnelma oli vähän kuin Wappuna Ulliksella ja paikallisia ukkoja makoi siellä täällä hautojen lomassa sammuneena.

Onko jo koti-ikävä, mitä kaipaavat eniten Suomessa?

On ikävä äitiä ja isiä :) On myös ikävä kavereita, METSIÄ, edullista suklaata ja vaihtelua alituisen pimeyteen.

Koti-ikävä ei ole kovin iso, mutta parempaa puoliskoa on kyllä ikävä. Ja kavereita. Ja Otaniemen iltoja kavereiden kanssa. Suomesta muuten kaippaa vähän omaa rauhaa, koska täällä sitä ei kyllä saa. Kaikki juttelevat jatkuvasti. Myös Suomen järjestelmällisyyttä osaa välillä kaivata.

Voisitko suositella vaihtokohdetta muille? Miksi?

Ehdottomasti(!), jos -30 asteen pakkaset ja pienet sosiaaliset kuviot eivät haittaa :) Opiskelijat (huikeat 90 henkeä) lähtevät täällä samoista lähtökohdista: kaikki ovat vaihto-oppilaita, innokkaita ystävystymään, seikkailumielisiä, kiinnostuneita ulkoilmaelämästä ja luonnosta. Kurssien kenttätyöt sisältävät ainakin itselleni uskomattomia ja eksoottisia asioita. Oman keittiön ihmisistä muodostuu helposti myös oma pieni perhe ja tukiverkosto.

Meksikoa kyllä, mutta menisin jonkin muualle, kuten vaikka Mexico Cityyn Monterreyn sijaa. Cityssä on paljon enemmän kulttuuria ja autenttista meksikolaisuutta. Monterrey on melkoinen Yhdysvaltojen ja Meksikon risteysmä. Lisäksi harkitsisin johonkin julkiseen kouluun menemistä ITESMin sijaan. Yksityisessä koulussa on enimmäkseen hyvätuloista väkeä ja välillä tuntuu, etteivät nämä kuplaihmiset ajattele muuta kuin ulkonäköään. Mutta ei pidä yleistää, poikkeuksia löytyy ja ei, en vihaa kaikkia ihmisiä täällä.

